M0011775: Reproduction of a cropped page from Aetius Amidenus' Librorum medicinalium tomus primus, primi scilicet libri octo, 1534

Publication/Creation

1951

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/tkcmqz35

License and attribution

Conditions of use: it is possible this item is protected by copyright and/or related rights. You are free to use this item in any way that is permitted by the copyright and related rights legislation that applies to your use. For other uses you need to obtain permission from the rights-holder(s).

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

BIBAION

παοσε αλοί λεπίδις τα κεντήματα. και διαλα πών τοσούτον ώς διελθάν σαδίους. τ. επίθες το προειρημοίου Φαρμακον εμπολάσας λινώ κη μιλ λύε ιων ήμοβος ε. τη θες λύζες αποξύε τα σίγμα τα και το μέλαν αφαιρών, και τοίχριε ποίλιν πίδρώ εκ το φαρμάκου. Υξαιράται δε ον ήμοβαις κ χωρίς μεγάλης ελκώσεως και χωρίς ουλής. ποιούσι δε τα αύτα και αί ση πίαι αί ον τοίς φαυμαπικοίς γυγραμμούαι.

Τ΄ όν θος έξην, όγμος μικρός και σαλνρός αν τω ναταλ πρόσωπον δέρμο τη γγομανος. Από παχέος ση λονότη χυμού σμικρός και σαλνρός αν τω ναταλ πρόσωπον δέρμο τη γγομανος. Από παχέος δη λονότη χυμού σμικρός και σαλνρότη του θόραπτία, εξά την μαλατί όνπων τιι σαλνρότη τα, κη διαφοροαύτων τὸ εγκους φαρμάκων γίγνε του. Εν ή ύλη εξή τοιαύτη. κεί ου ξίζαν λεαίασί ειώ να λιτι επίχριε ή κυκλο μάν εξί εαν ειώ μέλιτι ή ναρκίωτου ξίζαν είω με λιτι ή μασίαν με τοι σμύρνος και με λιτι ή μασίαν με τοι σμύρνος και με λιτις ή μολιεδένης ειώ έξει ή γλίχωνα λειστάτη κυρωτή αλαλαξων, επιτίδει. Α' Μο. Μέλιτι κ) εξους οριμυτάτου τὸ εθνειας συ μέξασ, επίπριε, Εάχατιλω παρατείεων. Α' Μο ση πείασ ός ρακον κεκαυμείου εδ. Ε. κότου ε. Ε. μυροβολαίου εδ. α. λεαίασ με θυσά τος, επίχριε.

ξηραινόμονον δε ποίλιν νότιζε. Α' λλο κόσον κό ζων σήσους λεπίστοι τως, αναλάμβανε αιγέια χολη και ποιή ως κηρωτής ποίχος, επίχριε το ίο θους απολί εσω έραν και πρωί αλο τοις, κέλ δυε γο λακτι Ε παιρόν τι πρισκλύζε εται το πρόσω πον. Α' Μο. Στυ πίνρια αλτίν λειστα την ποιήσας, αναλάμβανε τορε ων βίνη ολίγη και εμπολό ως επιτίθει εγχρονίζον των δε την ίου θαν, χρησες τού τοις. Γρος τε τυλωμού ους ίον θους. Σαπωνος γολικού, ζ. δ. αμμων ισκού θυ μιάματος λιβικόου, αλά ζ. ανόδα τι διαλύσας, ποί εκ πυρωτής ποίχος και όπος επιγού σας κοι διατίσες